

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 36.

Indult Bétsből, Kedden, Május' 4-dikén, 1830.

B é t s.

Ö Ts. K. Felsege méltóztatott Apr. 25 dikén költ kegyelmes végzésében. Mélt. Báró Orczy Lőrincz Urat, kit közelebb Csanád Vármegye Fő Ispányává kegyelmesen kinevezett, ugyan ezen rangba Arad Vármegyébe áttalenni, továbbá Krassó Vármegyének eddig volt Fő Ispányi Administrátorát Méltos. Báró Forray András Urat Csanád Vármegye Fő Ispányává, és Méltos. Losonczy Gyürky Pál Urat Nógrád Vármegyének ez előtti Első Al-Ispányát Krassó Vármegyének Fő Ispányi Administrátorává kegyelmesen kinevezni.

Ö Ts. K. Felsege méltóztatott Apr. 23-dikán, Méltos. Beöthy Sándor Ur helyébe, a' ki Ország-bírói Itélő-Mesterre neveztetett ki, a' Méltóságos Királyi Táblához Méltos. Szerencsy István Urat Tábla Bíróvá kegyelmesen kinevezni.

Az Austriai Beobachter Máj. 2-dikán ezeket írja: Egynehány nappal ez előtt (l. M. Kurír. 35 Szám) kimondottuk, hogy mit tartunk azon tikkelyről, mellyet a' Journal des Debats a' Tsászári Udvar Személyviselői ellen intézett; mindjárt első tekintettel elesmervén azt annak, a' mi volt. Azolta még inkább felvilágosítottunk az akkori helyes ítéletünk voltáról, és tökéletesen meggyőződünk a' felől, hogy az a' tikkely

nem egyéb, goromba költeménynél és rágalmazásnál, mellynek koholására csak valamely gyanítható tselekedet sem adott okot.

A' Gazette de France Párisi Újságban Apr. 24-dikén egy levél adott ki, melly ezen rút megtámadásnak megtámasztására bele sem ereszkedvén, csak azt jegyzi fel, hogy ezen ellenséges megtámadás mitsoda lélekkel és hangon van írva. Menten rá gondoltuk magunkat, hogy ezen levelet Olvasóinkal közöljük; melly így következik:

„Nagy bosszúsággal olvastam egy tikkelyt a' Journal des Debats újságban, melly az Austriai Nagy Követet illeti. Én Gróf Apponyi Urat személyesen nem esmerem, és vele semmi összeköttetésben nem vagyok; de tölem, mint Frantziától a' Nemzeti betsületérés azt kívánja, hogy megszóllaljak; midőn látom hogy egy, a' legfőbb diplomatikai rangal felruházott férjfiat, — a' ki olyan társaságbeli helyezettetésben vagyon, melly neki nem engedi, hogy leereszkedvén a' Journalokkal való küszdésbe avatkozzék, — éppen olly illetlenül, mint méltatlanul megtámadnak. Minekutánna a' Követséget viselő személyek jussairól, és arról, hogy miként illik velek bánni, 's mitsoda tisztelettel viseltettek erántok eleitől fogva Frantzia országban, hosszas előbeszédet ír; a' Journal des Debats felmenti magát egés-

szén ezeknek tekintetbe vétele alól, és meg nem nevezvén tsak egy diplomati-
kai tettet is, 's mint ez a' napi újságle-
veleknek szokások, a' nélkül hogy a' do-
loghoz értenének, bíróvá teszi magát,
's szemére hányja az Austriai Nagy Kö-
vetnek; hogy t. i. ez, a' mi belső dolga-
inknak állapotjáról beszéllett volna va-
lamit, a' mint mondják. Ha a' Chateau-
briand Úr Journalja azt, a' mivel a' ba-
rátságos és szövetséges Udvarok Személy-
viselőik eránt tartozunk, jobban meg-
gondolta volna, őrizkedett volna attól,
hogy azon véleményeket, mellyeket Gróf
Apponyi Úrnak tulajdonítanak, bírál-
ásai tárgyául válaszsza; mert világos
dolog, hogy a' Követ Úrnak magános
vélekedései (mint ezt a' Journal des De-
bats maga is megvallja) a' közönséges új-
ságlevelekre nem tartoznak, és hogy hí-
vatalos beszédjét egyedül a' Kormány-
szék tudhatja 's ítélni meg. Mitsoda
télja lehet az ilyen írománynak? Ta-
lám a' szerző tsak gyűlölségének akart
itt szabad utat nyitni az Austriai Kor-
mányszék ellen, mivel az olly szeren-
tsetlen, hogy a' politikai dolgok felől,
másként gondolkozik, mint a' Journal
des Debats? Vagy pedig arra akart utat
nyitni, hogy a' Frantzia Országlószéket
vádolhassa, mintha ez dolgainak elinté-
zésében idegen tanácsadásokra hallgatna?
Ezt abból lehet gyanítani, a' mit a' szer-
ző a' Konstantzinápolyban lakó Ausztriai
Ministerről állít, hogy annak befolyá-
sa volt a' Portának megrontására.“

Annyi bizonyos; hogy ha az efféle
tziókelyek szaporítottatnának, minden hí-
re oda lenne, annak a' nyájas udvari-
ságnak és vendégszeretetnek, mellyeket
mi mindenkor nagy betsben tartottunk.
Még Angliában sem vetemedik a' nyom-
tatásbeli szabadság soha is arra, hogy az
idegen Udvarok Személyviselőit egyene-
sen meg merje támadni. Azok a' Journa-

lok, mellyek nálunk efféle illetlen kike-
lésekre szabadságot vesznek magoknak,
akkor legelsők lennének a' kiabálásban,
hogy a' Nemzeti betsület meg van sért-
ve, ha valamelly Frantzia Ministert más
Udvarnál az újságok kissebbséggel illet-
nének. Az illendőség tehát és az ország
java, — ha a' szemérmetesség érzése nem
munkálódik is benne, — arra indíthat-
ná Journal íróinkat, hogy az idegen
Kormány székekről és Meghatalmazott-
jaikról úgy szóllanának, a' mint mi kí-
vánjuk, hogy rólunk szóljanak.“

Folytatása a' Görög Országi
dolgokat illető Protokollu-
moknak.

Második Protokolluma.

a' Londonban Febr. 5 dikán 1830 a' Kül-
ső Ministeri Hivatalban tartott Confe-
rentziának.

Jelenvoltak: Frantzia Országnak,
Nagy Britanniának és Orosz Országnak
Meghatalmazottjai.

A' Conferentzia, folytatván tanács-
kozásait a' máj napról való első Pro-
tokollumban (l. M. K. 33-dik Szám Apr.
25-káról.) foglaltatott Stipulatioknak vég-
re hajtása eránt, a' Görög Országnak
adandó Fejedelemnek választásával fog-
lalatoskodott.

A' három Udvaroknak Meghatalma-
zotjai tekintetbe vették, hogy azon Sze-
mélyek között, kik személyes tulajdon-
ságaik és társaságos Existenciájok által
magokat a' Szövetség választásának ki-
váltképpen ajánlják, Szász-Koburgi Her-
tzege Leopold Görög Országnak és egész
Európának minden lehetséges zálogokat
megád; és az eddig való tudakozódások
szerént méltán lehet hinni, hogy a' Gö-
rögök ötet mint Fejedelmeket háládato-
san elfogják fogadni.

Leopold Hertzeg nem tagja az Angliában uralkodó Királyi Háznak, és a' Királyi székek Successiojára nem hívatathatik; következésképpen nintsen a' kirekesztésnek esetében, melly a' Márt. 22-diki Protokollumban el látva vagon.

Mint férje a' Kir. Hertzeg Asszonyának, a' Király leányának, egy Parlament Végzés által, a' tisztelet adásra nézve a' Királyi familiával egy rangba emeltett; de az Ő Nagy Britanniai Felségének Igazgatószéke által adatott világosítások szerint elvagon esmérve és megvagon mutatva; hogy Leopold Hertzeg nem Nagyja az Országnek, a' Parlamentben nem ült soha, és attól a' szerentsétlenségtől fogva, melly az őtet Angliával egybekapcsoló köteleket elszakatta, semmi közönséges hívatalt ez Országban nem viselt.

A' házassági Contractus által, melly a' maga valósága szerint felbonthatatlan és a' Parlament Végzéssel megvagon erősítve, szerzett pénzbeli Existentiájára nézve, Leopold Hertzeg tellyesen és tökéletesen független akármí történjék is.

Frantzia Országnek Nagy Britannianak és Orosz Országnek Meghatalmazottjai azért kinyilatkoztatták, hogy ők Udvaraiknak voksait Szász Koburgi Hertzeg Leopold mellett egyesítik: és elvégezték, hogy közös névvel egy Notát (Diplomatikai levelet) készítsenek, mellyben néki a' mái napról való 1, 2, és 3, számú Protokollumokban foglaltatott kifejezések és feltételek alatt, az új Görög Statusnak igazgatását megajánlják, Görög Országnek független Fejedelmé titulussal, melly maradékira örökség szerint által menjen.

A' mai napról való Protokollumok Szász Koburgi Hertzeg Leopolddal közöltessenek, és a' Hertzeg meghívattassék, hogy azokra megegyezését adja reá.

Harmadik Protokolluma.

a' Londonban Febr. 3-dikán 1830 a' Külső Ministeri Hivatalban tartott Conferentziának.

Jelenvoltak: Frantzia Országnek, Nagy Britannianak és Orosz Országnek Meghatalmazottjai.

Minekutánna a' Szövetséges három Udvaroknak egyesített szava által Szász Koburgi Hertzeg Leopold a' Görög Orzági Fejedelemségre meghívattatnék, a' Frantzia Meghatalmazott figyelmeztette a' Conferentziát arra a' különös helyheztesésre, mellyben az Igazgatószéke vagon Görög Ország lakossainak egy részére nézve. Előterjesztette, hogy Frantzia Ország több Századok olta egy különös Patronusi jussal bír, mellyet a' Szultán alatt lévő Katholikusoknak részére gyakorol. Ő Leg-Keresztyénebb Felsége azt hiszi, hogy ezen Pártfogói just ma le kell Néki tennie Görög Ország jövődöbeli Fejedelmének kezeibe, a' mennyiben az, az új Statushoz tartozandó tartományokat illeti; de midön Ő Fge ezen Praerogativájáról le mond, Magának és annak a' lakosságnak, melly Őseinek pártfogása alatt olly soká élt, tartozik vele azt kívánni, hogy Szász Görög Országnek és a' Szigeteknek Katholikusai, a' Görög Országnek adandó Organizatióban, ollyatén zálog-kezességeket találjanak, mellyek kipótolhassák a' befolyást, mellyet az ő részekre Frantzia Ország mind e' máinapig gyakorolt.

Orosz Országnek és Nagy Britannianak Meghatalmazottjai e' kívánságnak igasságát méltó figyelembe vették, és elvégeztetett, hogy a' Katholika Vallás az új Statusban a' Cultusnak szabad és nyilvánóságos gyakorlásával birjon, hogy sajátja megmaradjon, hogy a' Püspökök Functioiknak jussaiknak és Privilegiumaiknak, mellyeket a' Frantzia Királyok

pártfogása alatt birtak, tellyes kiterjedésében védelmeztesenek és végre, ugyan azon alap szerént, a' régi Frantzia Missioknak vagy Frantzia Intézeteknek birtokai megesmértessenek és respectáltassanak.

A' három szövetséges Udvaroknak Meghatalmazottjai, hogy ennek felette Görög Orzágnak új bizonyságát adnák Fejedelmeik jó akaró gondjának ez Ország eránt, és egyszersmind, hogy a' szerentséllenségtől, mellyet a' különböző Hit felekezeteknek Rivalitássa okozhatna, megöríznék — egy akarattal elvégezték, hogy az új Statusnak minden Alattvalói, akármellyik Cultust kövessék, minden közönséges hivatalokra, tisztségekre, és méltóságokra felléphessenek és a' tökéletes egyenlőségnek alapja szerént, minden ő vallásos, polgári és politikai környülállásaikban, a' hit különbözőségének tekintete nélkül kell velek bánni.

Frantzia Ország.

A' *Moniteur* nek (közelebbi levelünkben említett) tziykkelye az Algiri háborúságoknak okairól, mellyet a' többi Párisi Journalok úgy tekintenek mint Hadi Nyilatkoztatást, itt következik:

„Frantzia Ország 1817-ben újra megnyerte a' Gyarmatokat, mellyeket négy Századok óta bir vala Afrikának partjain. — *) Ezen birtokoknak nagyon jó

fekvése, és termésekkel, barmokkal, mézzel és viaszszal 's a' t. gazdagsága, és az alkalmatosság, mellyet portékáinknak Afrika belsejébe való elszállítására nyújtottak, úgy szinte a' Korallhalászatnak, melly ama partoknál üzettetik, 'gazdag jövedelme — nagy nyereségeket hajtottak azon Kompaniáknak, mellyek a' mondott birtokokat a' Revolutio előtt használták. De 1817 óta, az Algiri Uralkodószékkal való hogyan állásainknak ingadozása, a' Deynek bizonytalan és önkénytől függő Characterere, kiváltképpen pedig nyilván kimutatott szándékoskodása, hogy birtokainktól az Afrikai földön bennünket megfoszszon, eltartoztatták kereskedőinket a' visszatéréstől, hogy ottan nagyobbatska gyarmatokat fundálnának, mellyek fent nem állhatnak, ha a' bizodalomtól nem gyámolítottatnak. A' dolgoknak ezen állapotját úgy kell felhoznunk, mint egyikét az Algír ellen való fő panaszunknak; mivel egyenesen a' Deynek rossz szándékai okozták, hogy e' régi Frantzia birtok, bét, mellyel olly sok ideig bírt, többé el nem érhet. — Az audientzián; midőn a' Dey a' mi Consulunkat meggyalázta, nyilván ezt mondta: „Ő többé meg nem engedi, hogy az Algiri földön tsak egy frantzia ágyú is legyen, és ő ott nekünk ezentúl tsak annyira kiterjedő szabadságot enged, mint más nemzetbeli Európai kereskedőknek, a' kik kereskedés végett oda mennek. „Ezek azok a' kifejezések, mellyekkel élt; és tsak hamar az-

*) Az Afrikai Frantzia Gyarmat 1450-ből való; a' midőn a' Frantziák az Arabsoktól, bizonyos fizetésért, a' Partok hosszában egy darab földet nyertek, melly mind e' mái napig Afrikai Engedések (Concessions d' Afrique) névvel nevezetik. Több Szultánok nevezetesen I Selim

1818-ban, és Achmed 1692-ben, e' birtokokhoz való jussainkat elesmertek. A' Dey, a' ki 1694-ben uralkodott, hasonlóan megismerte azokat a' mondott esztendőben egy Tractatus által, melly 1861-ben és 1817-ben megújított.

után láttuk, hogy Frantzia Országának minden ott lévő Erösségeit haladék nélkül földig lerontatta és Kereskedő-Factorey-jait elpusztította. Ennek a' meglehetős nagy kiterjedésű földnek, melly az Afrikai partokon a' miénk vala, birtokával egybekaptsolva volt részünkre a' Korallhalászatnak kirekesztő jussa is, a' parthoszszában mintegy 60 mértföldnyi helyen; melly privilegiumnak a' Portával és az Algiri Uralkodószékekkel kötött Tractatusokban egyformán megesmértett. Ezekben a' Tractatusokban kikötött, hogy mi e' privilegiumnak birtokáért évenként bizonyos Adópénzt fizessünk, melly 1817-ben az eredet 17,000 Frankról 60,000-re felemeltetett. De alig tölt el két esztendő, midőn a' Dey véletlenül kinyilatkoztatta, hogy e' jusról való lemondás vagy 200,000 Frank eszdei adónak fizetése között választanunk kell. A' Kereskedés hasznának tekintése arra bírta az Igazgatószéket, hogy e' megnevelt adót is megfizetné. De azomban a' Dey, noha mi ezt az Adót egész pontossággal fizetnénk, 1826-ban egy Nyilatkoztatásban kihirdettette, hogy a' Korall halászatot az Algiri partoknak egész hosszában minden Nemzeteknek megengedi. E' rendelés bennünket privilegiumunktól megfosztott, de azért a' Dey a' szegődött adót huzni, mint annak előtte, akarta. — Ezekhez a' közönséges panaszokhoz járulnak sok mellesleges méltatlanságok, mellyek közül mi itt csak a' főbbeket akarjuk említeni, és csak azokat, mellyek a' Restauratio után történtek. — A' Dey 1814-ben egy parantsolatot küldött az akkori Fő Consulhoz Dubois-Thainvillehez, hogy több Algiri jobbágyoknak, kik Frantzia Országának Hitelezői, számadásait végképpen hozza tisztába; és midőn a' Consul előterjesztené, hogy ő ezt nem tselekedheti, míg az Igazgató-

szék reá meg nem hatalmazza, a' Dey egyszerre kiutasította őtet Algirból. A' Száznapoknak (Bounaparténak) viszontértével Elbából) történetei kényszerítettek bennünket ez illetlenséget halgattassal elmellőzni, és 1816-ban új Consul küldtetett Algírba, de a' kinek elfogadására a' Dey csak úgy állott reá, ha előbb néki egy 100,000 Franknyi summa fizettetik, a' mi ajándék név alatt meg is adattatott. — 1818-ban a' le Fortuné nevű Frantzia Brigg a' Bona Vidéke lakosaitól megtámadtatott és kiraboltatott, a' nélkül, hogy a' Deytől valami elégtételt lehetett volna nyerni. — 1819-ben a' Frantzia Admiralisnak Juricunak és az Anglus Admiralisnak Freemantlenek egyesített felszólításaira, kik az Aachen-i Congressus Végzéseinek következtében oda mentek, hogy a' Deyt a' tengeri rablásnak elhagyására felszólítanák, azt válaszolta, hogy ő nem akar jussáról lemondani, hogy mindazon Hatalmasságoknak jobbágyait rabszolgákká tégye, kik véle Tractatusokat nem kötöttek és Consulokat, a' kik által néki az Adókat és Tributumokat megfizessék, Statusaiban nem tartanak. — 1825-ben a' Dey, a' Tractatusok nyilvános foglalatjának ellenére, tiltott Portéka-nézés szín alatt erővel megvizitáltatta a' Frantzia Consularis Agensnek Házát Bonában. A' resultatuma ennek az erőszakos megnézésnek megbizonyította a' feladásnak hamisságát; és mégis a' Dey e' meggyaláztatásért legkisebb elégtételt is nem adott. — A' vámpénz, mellyet az Algiri Kikötőkben a' mi portékáinktól venni kell, Tractatusok által meg vagyon határozva; és mégis a' Dey 1825-ben a' meghatározott Tarifát sokkal meghaladó Vámpénzt kívánt és vett Kereskedőinktől Bonában. — Annak példájára, a' mit más nagy Hatalmasságok több Statuso-

kért tselekedtek, Frantzia Ország 1825-ben megígérte oltalmát a' Római zászlónak. Az Algiri és Tripolisi Dey, és a' Tunisi Bey sorban megesmérték, hogy a' rendszabást igazságossá teszik a' környülállások, mellyek bennünket Vallásunknak Fejével egybekötnek, és szentül megígérték, hogy a' Római zászlót, mint a' miénket tisztelik. Tizennyoltz hónapok mulva azután, mikor az Algiri Dey magáról e' kötelezést adta, két Római hajókat feltartóztatott és Confiscáltatott. A' hajóknak és a' rajta lévő portékáknak árrán az Algiri Dey és a' rablóhajó Kapitány megosztotak, és Reclamatióink a' Hajósnépnek szabadon bocsátatásán kívül semmit egyebet ki nem eszközölhettek. — A' Tractatusoknak megsértései 1826-ban és 1827-ben mind inkább sokasodtak, mivel a' Deynek szemtelen vakmerősége, a' büntetlenség-nél fogva mind inkább feljebb hágott. Már ekkor nyilván vonakodott a' Portával szerzett Tractatusainkat megesmérni. Ugyan ebben az időben esett az is, hogy az Algiriak Kereskedőhajóinknak mellyekkel a' tengeren találkoztak Kapitányjaitól azt kezdték kívánni, hogy papírosaik igazságának megmutatása végett hozzájok a' rablóhajóra általmenjenek, a' mi az 1713-diki Tractatussal egyenesen ellenkezett. Így történt az, hogy midőn a' Conception nevű Kereskedőhajónak Kapitánya, papíro-sait egy Algiri rablóhajón verificáltatná, az alatt hajóját a' Korszárok fellutatták és a' nékiek tetsző ládákat, pénzt és egyebeket tzerimonia nélkül elvették. (bérekesztése következik.)

Páris April. 25 kán. Cosnac Úr a' Meauxi Püspök Sensi Érsekké kineveztetett. — A' Követek Házának megoszlatását bizonyosnak mondják lenni. A' Ministerium nem reményli,

hogy a' mostani Követeknél Septemberben nagyobb kedvességet találhasson mint Martiusban talált, éstanátsosabbnak látja új Követeket választatni és küldettetni a' Megyékkel. Az „Aide-toi, le Ciel t'aidera“ (Segítsd magadat, az Ég megsegít) nevű Egyesület, melly Royalisták-ból áll, egy Kerülő Irást bocsátott Levelezőihez, melly így végződik: A' Követek Házának megoszlatását úgy nézhetik az Urak, mint a' mi nem sokára meglészen; Ellenkezőink (a' Liberálisok) már készülnek is, azért el kell kezdeni a' foglalatoskodást.

A' Gazette azt írja: „Tudósítások jöttek Algirból Mart. 4 kéről, a' felől, mi történik ott benn a' városban. A' nép igen fel van háborodva és zúg. A' Dey, nem mer kijöni a' Fellegvárból, mert veszedelembe eshetik élete. Az Algiriak rettegnek a' bombardíroztatástól, és annak kerülését sürgetik, bár miben kerüljön is. Arról nyilván beszélnek, hogy Frantzia Orzágnak minden elégtételt, a' mit a' feljebbi időkben kívánt, meg kell adni. A' Status Nagyai készek a' Frantzia Fő Vezérnél engedelmet kérni, és megígérni, hogy minden elrablott Frantzia Sajátot visszaadjanak, es többé egy hajót is, melly Frantzia Ország oltalma alatt álló zászlóval jár, meg ne vizitáljanak. Azt is beszélnek, hogy a' Dey a' hadi költségeknek megtérítésére pénz summát ajánl. Ha a' háború való-sággal elkezdődik, e' tengeri tolvaj fejedelemnek nehéz lejend katonáinak dü-hösségétől életét meg menteni.“

Toulon April. 16 kán. Az Algiri Dey megátalkodott ellent álláshoz készül. A' tenger partokon, nyugotra Algirtól, a' hol gondolják, hogy a' Frantzia Sereg ki akar szállani több rendbéli batteriák emeltetnek. Algir alatt, a' parton a' Halászkapuvál által ellenben (a' hol 1816-ban Admiralis Exmouthnak

hajója állott) három soros rendben 40 ágyús Bateria állítatik. — A' Frantzia hajós Sereg, Május 5-dikén hihetően ki fog indulni. A' hadihajók száma 97, a' kibérlett kereskedőhajóké 620; és így összesen 717. A' hajóskatonák száma (a' Száraz Sereget tévő 32,000 emberen kívül) 25,180.

N a g y B r i t a n n i a.

London, April. 22-dikén. A' Királynak hogyan léte felől a' közelebbi napokban igen kedvetlen hírek jártak; és valóban több környülállások arra mutattak, hogy Ő Felsége igen terhes beteg. Az Orvosi Jelentés April. 19-kéről, nem olyan volt, melly az aggódó Közönséget megnyugtathatta volna; a' következő két napokon az is kimaradt. Halford Úr 20-dikban reggel Windsorból sietve Londonba jött és Hg Wellingtonnal beszélgetést tartott. A' beszélgetés után semmi jó hír, a' Királynak jobban léte felől, az Igazgatószerk házánál nem hallatszott, a' miből azt lehet következtetni, hogy Halford Úr semmi kedvező hírt Ő Felségének gyógyulása felől nem hozott. A' Msnisterek mindjárt reggel öszvehívattattak a' tanátskozásra. Ide járult az a' környülállás is, hogy Gloucester Hertzezné megkéréttetett, hogy Ő Felségét még akkornap látogassa meg. A' Király nyavalyáját az Orvosi Jelentés nem nevezi meg; azt mondják, hogy meljbéli vízibetegség, mások szerint vízibetegség ugyan, de a' melj szabad tőle, köszvénnel együtt, melly a' gyomorra szállott. — De a' legújabb, a' ma reggeli Bulletin örvedetes tudósítást ad. Így vagyon: „Vind-sori Kastély. Tsötörtökön (Apr. 22-kén) reggel. — A' Király jobban van. Henry Halford.“

O r o s z O r s z á g.

Generalis Bebutoff Örmény Országban Fő Vezérré tétetett. General-Adjutáns Hertzeg Mentzikoff a' Birodalmi tanátsnak tagjává neveztetett.

A' Birodalmi tanátsnak, Ő Felsége által Márt. 11-kén megerősített Végzése által megállítatott, hogy mindazon nem-nemeseknek, kik Vitézi rendet nyernek, (és az által Nemesekké lesznek) gyermekei a' Nemességnek jussaival és prae-rogativaival birjanak, már azok akár az után, midön már Atyjok Orosz Rendet nyert, akár az előtt születtek legyen.

G ö r ö g O r s z á g.

Az Elölülőnek a' f. E. Febr. 13-káról költ Végzése által a' Nemzeti Bank új rendbe állítatik. Hogy a' Banknak nagyobb hitele, és azoknak kik pénzeiket néki adják elegendő bátorsága legyen, földbirtokok adattak néki, nevezetesen a' Korinthusi és Vostizsai Szőlőhegyek, a' Korinthusi és Salonai Olaj-fás kertek és a' Naxosi's Milo-i Kőbányák és Sóaknák. A' Bank Aktziáinak száma (a' régieket is bele számlálván) 6472, mindenik 500 Phoenixjével; az innét bejövendő summa 5,236,000 Phoenix (559,333 1/3 tallér), melly a' fent megnevezett földbirtokok által tökéletesen fedezve vagyon. Interestül a' Bank 8 proCentet fizet. — Az új Bank Aeginában állítatik fel; igazgatóivá Contostarlos, Bulgari és Janitsi Urak nevezettek ki.

N é m e t O r s z á g.

A' Badeni Nagy Hertzeg, uralkodása kezdetének jelentésére, és a' megboldogult Nagy Hertzegtől Lajostól

viselt Vitézi Rendeknek vissza vitelére a' következő rendkívül való Követségeket nevezte ki: Status Minister Báró Berkeim mégyen Párisba; Generalis Stockhorn Stuttgartba, Münkhenbe és Bétsbe; Generalis Freystadt Darmstadtba, Weimarba, Berlinbe, Pétervárába, és Kopenhágába; Hertzeg Salm Konstantin Hágába és Londonba. E' rendkívül való követek April. 17-kén mindnyájan útra indultak.

A' pénz folyamata Május' 3-dikán;
közép ár:
A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 102

Az 1820-béli sorsosok,
Az 1821-béli hasonlók, 158 4/5
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 66 5/4 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1545 1/10 for. ton,
Conv. Pénzben.

Felsőségi rendelés szerént minden féle zsemlyéket és közönséges kenyereket nagyobbra tartoznak a' kenyérsütők a' f. Május hónapban sütni, a' meghatározott áron, mint a' mult hónapban. A' marhahús fontja 9 pengő kr. vagy 22 1/2 kr-ra váltóban meghagyatott.

J e l e n t é s.

T. Dóczy Jó'sef Úr ezen munkájából: Európa közönséges Földleírása, a' IX-dik Kötet, melly a' Magyar Birodalmakat foglalja magába, különös tzím alatt is fog néhány példányokban meg jelenni, tökéletes Mutató könyvvel együtt; azok számára, a' kik azt magányosan kívánják megszerezni a' többi Kötetek nélkül. Az ára Kötetlenül 2 for. pengőb. A' kik a' Mutató könyvet, melly Magyar Ország minden részeinek tökéletes helybéli leírását foglalja magába A, B, C, szerént, az egész munkához megszerezni szándékoznak, méltóztassanak azt a' TT. Collector Urak által a' Szerkésztetőnek tudtára adni. Annak ára 1 for. peng. Az egész Munkához fog ugyan járulni Mutató könyv, (Index) de az tsak a' legnevezetesebb helyeket foglalja magába. Továbbá minden kötetjét megvehetni a' Munkának egyesent is a' többiek nélkül; 's akkor az ára minden ívnek 3 kr. peng.

Seik vagy Seikovitsch Simon és Pál, kik ez előtt Tolna Várm. és Zimonban laktak, a' hova Austriából Somerein Leiterberg-ből szakadtak, örökség maradván rájuk, kerestetnek ifjabb testvérek Katalin által, 's kéretnek, hogy jelentsék hol léteket a' M. Kurír kiadójánál.

S z á l l á s v á l t o z t a t á s.

Nemes Haykul Antal Nyomtató műhelye, mostantól fogva ugyan tsak az Untere Bäckerstrasse útszában Nro 755 vagon, az Universitasnak tözsomszédságában.

Szerkésztető és Kiadó Márton Jó'sef, Professor. (Untere Bäcker-Strasse Nro 742.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)